

Український КМЖУ

№ 4 (22) Vol II.

UKRAINIAN CALL—Ukrainian Weekly

3rd February, 1948

ЧИСЛО 4. (22) РІК II.

Лондон, 3. лютого, 1948

Ціна 6d. Price

В ПАЛЕСТИНИ НАПРУЖЕННЯ ЗРОСТАЄ

Жидівсько-арабські сутички в Палестині, перейшли до широко закритих підготовчих акцій обох сторін. Головним завданням жидів і арабів є зараз організування своїх збройних сил, та забезпечити їх відповідною зброєю.

До Палестини прибув перший транспорт чеської зброї для арабських партизанів, яку формально закупила сирійська армія за 521.000 фунтів. Жиди посилюють акцію в США щоб в найкоротшому часі збільшити жидівську армію до 40.000 осіб та провести відповідне озброєння жидівських відділів.

СИТУАЦІЯ В ГРЕЦІ НЕ КРАЩАЄ

Грецький міністер заграничних справ заявив, що партизани Маркоса розпоряджаються одним або двома підводними кораблями яких живають в транспортованні постачання для своїх відділів.

В Альбанії відбувається школення летунів Маркоса. Московська радіовислання повторила комунікат «вільної грецької радіостанції», який доносить що на теренах «визволеної» Греції відбувся перший конгрес «вільного фронту Македонії» в якому брали участь «міністри» тимчасового «демократичного уряду вільної Греції».

Грецький уряд позбавив громадянських прав 13-тх провідників грецької комуністичної партії які піддержують «уряд» Маркоса. Всі вони перебувають за границею.

Шеф американської військової місії в Греції, заявив що Америка достарчить грецькій армії гірську артилерію, яка має заступити артилерію британську, для того що американська зброя є краща та що Америці краще доставляти до неї амуніції.

ЗАВОРУШЕННЯ В ІРАКУ ТРЕВАЮТЬ ДАЛЬШЕ

В столиці Іраку Багдаді на знак протесту проти заключеного англо-іракського союзу що мав дати можливість англійцям користатися з летунських баз в Іраку, відбуваються надаліше сильні розрухи. Тільки підчас вуличних заворушень мин. вівторка було 15 осіб забитих а о-коло 300 ранених. В наслідок цих розрухів уряд Іраку подався до дімісії, а разом з ним уступило також 30 послів які підтримували політику уряду і одобрювали заключений договір з В. Британією.

«ПРАВДА» НЕВДОВОЛЕНА З ПЛАНІВ ДИМІТРОВА

Москва не апробувала Федерації Балканського Бльоку Болгарії, Румунії, Малярії, Чехословаччини і Польщі. Чехословаччина, заняла до цього плану становище негативне. Деякі західно-європейські кореспонденти пояснюють становище «Правди» тим, що Москва не бажає собі щоб поза словянськими народами яких вона тримає в стислих границях СССР, творився ще один хочби навіть комуністичний бльок. Для неї вигідніше накидувати свою волю всім своїм сателітам, як творити федерацію якаб могла представляти якунебудь політичну силу. Керівництво «словянськими народами» Кремль бажає держати тільки в своїх руках.

Ця залава «Правди» викликала сенсацію в світі і цільний ряд коментарів. Димітров — прем'єр Болгарії, особистий приятель Сталіна виявив досі дуже багато ініціатив намагаючись створити федерацію з народів: Югославії.

30-ТА РІЧНИЦЯ «РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ»

Хрущов закликає вишнущу українських націоналістів. В Україні вибухло повстання — твердить розвічка служба китайського уряду.

Мин. неділі 25 січня, червона Москва святкувала 30-ліття поневолення України. Урядово, це була «30-та річниця існування Радянської України». Советська преса і радіо старались використати цю «ювілейну нагоду» на посилення комуністичної пропаганди серед українського народу. Сталінські вислужники переконували світ а передовсім самих українців о «великих досягненнях Радянської України» яка завдяки «великому Сталінові і братньому російському народові, визволилась з під капіталістичного ярма» і сьогодні стала в «дружбі советських народів передовою республікою СССР». «Прем'єр України» Микита Хрущов у своїй «ювілейній» промові знова накинувся на «капіталістичний захід» і українських націоналістів. «Нашим обовязком — говорив він — є боротися зі всіма ворогами комунізму, а передовсім проти німецько-українських націоналістів, які по упадку гітлеризму, вступили на службу британсько-американських імперіалістів що є найбільшими во-

ТАСМІЙНИЙ СКЛАД

В центрі австрійської столиці знайдено тасмійний склад муніції: 70 нових пістолів таких як їх уживають британські поліцїсти, легку автоматичну зброю і велику

ЧИ ЗМІНА ВІДНОСИН З ІСПАНІЄЮ?

Від кількох днів кружляють поголоски що, вашінгтонські урядові круги постановили змінити своє відношення до уряду Франка, і що в найкоротшому часі Іспанія буде охоплена пляном Маршала, а може навіть візьме участь в Західно-

ЗБРОЇ У ВІДНІ

скрино муніції. При цій нагоді пишуть газети, що під час ремонту дахів знайдено по стріхах чимало старої зброї.

європейським бльоці. Перед двома днями появилися вістки що Франція різнож змінила своє відношення до уряду ген. Франка і оба уряди постановили привертнути нормальні дипломатичні відносини.

СОВЕТСЬКІ ДИПЛОМАТИ ЗАКЛАДНИКАМИ

Уряд полуднево-американської республіки Чілі, який ще м.р. зіврав дипломатичні взаємини з СССР, не дозволив видати поворотної візи до СССР для 25-тх советських дипломатів. Уряд Чілі повідомив що держатиме їх як закладників так довго, доки Москва не дозволить виїхати до Чілі 19-літній російський, яка виїшла заміж за сина посла Чілі. Советський уряд не погодився тоді на її виїзд враз з чоловіком який вертав до Чілі — тому уряд Чілі постановив не випустити з Чілі 25 советських дипломатів.

ЗАГРОЗЛИВИЙ СТАН В МАНДЖУРІЇ

Ситуація в Китаю погіршується. Три великі міста в Манджурії: Магден, Кірін і Чанг-Чунг оточені комуністами, різнож комуністичні відділи повилісь не далеко Нанкіну — одної із столиць Китаю.

Урядові війська приготовляються до оброни та будують фортифікації на передмісцях Нанкіну.

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС ЮГОСЛАВІЇ

В Београді відбувається новий політичний процес підпільної організації «Юдзель», члени якої обвинувачуються в шпигунстві, саботажі та теоретичній діяльності Обвинувачений в цьому процесі Алі Абдул Рахман на першій судовій розправі заявив, що «Юдзель» мала зв'язки з іншими нелегальними організаціями і співпрацювала з ними з метою напасти з тилу на югославську армію в разі нової війни.

ВОЯКИ УПА ДОПУЩЕНІ ДО ТАБОРІВ ДП

Бельгійська газета «Ля Лїбр Бельжик» з 20 січня ц.р. подає: «Вояки Української Повстанської Армії (УПА), які перейшли до американської окупаційної зони будуть зрівнані з ДП. — 200 Українських Повстанців що перейшли частину Росії та Польщі, певним військовим порядком, щоб дістатися до Американської окупаційної зони Німеччини, звільнено американською військовою поліцією та допущено до таборів ДП, де вони живуть на загальних умовах мешканців цих таборів.

Зін. Аль.

ЗМІСТ НАШОЇ БОРОТЬБИ (ДОКІНЧЕННЯ)

Показчиком кінця комунізму є ки урятував на якийсь час російська доба, доба національних і ську імперію від розвалу знутри соціально-визвольних революційних силами поневоленних нею народів, що розвиваються в наш час. дів.

Людство прагне національної Російські імперіялісти всіх колі соціальної справедливості. Сьольорів; соціалісти, комуністи, могодні це прагнення народів виявляється в формі третейої сили, ре бачуть небезпеку, яку несе ім який імя є націоналізм. Націоналізм є пряме протиставлення всьлякому імперіялізмові і капіталізмові. В своїм змісті він абсолютно виключає всьляке поневолення народів імперіялізмом та поневолення людини капіталізмом. Націоналізм є прогресивна суспільно-політична ідея справедливості, яка зродилася серед націй, нимия виплекалась і доповнює та поглиблює правдиву демократію, цьсбто народоправство. Імперіялізм породив тоталітаризм, а в умовах імперіялізму тоталітаризм є тойже капіталізм, лише дуже викристалізований і дуже старанно замасковується. Комуністична партія, що звирьским терором і темнимий махінаціями, без волі народу, досягає державної влади удержавлює весь капітал внутрі держави і таким чином повертає одим з найгірших і найреакційніших прояв капіталізму, що гнобить, тисне, поневолює, явно різниці між ними. Такими ганебними проявами капіталізму була гітлерівська Німеччина з своєю націпартією фашизму. Як націфашизм так і більшевизм є лише різні форми монопартійності і державного капіталізму. В самій суті і змістові істотної різниці між ними немає, хоч більшевизм і відкрещується від фашизму, як чорт від ладану. Різниця хіба лише є та, що націфашизм є агентурою монополюююю капіталу, а більшевизм поєднав в собі і монополний капітал та виступав на зовні як іхня агентура.

Але націоналізм, що є одиноким суспільно-політичним прогресивним рухом, має соціально-політичний зміст-правдиву народню владу, є непримиримим ворогом та не терпить ніякої влади паразитарної кліки, як також і окремих диктаторів над народами. Націоналізм є ворогом диктатури, монопартії, монокапіталізму, він не визнає ніяких хворобливо-увяжливих „соціалізмів“ чи „комунізмів“, до яких дійшли в фанатичній своїй безмежності кремлівські володарі з партбієттами в кишені. Націфашизм був остаточною фазою звороднілого німецького імперіялізму, так і більшовизм є останньою фазою російського імперіялізму він тіль-

ГІДНИЙ ПРИМІР

Однією з великих вартісних прикмет, є прояв внутрішніх чеснот на зовні в формі самоорганізованості та суспільно-громадської взаємодопомоги. Найбільш приємним є те що українці, маючи вродженіший нахил до побратимства, ніколи не забували тих, що опинилися через збіг несприятливих обставин в скрутному становищі. Так і сььогодні. Чи не є це найвищий прояв глибокої сердечності і чесноти української душі, коли українці на теренах Англії започаткували таку національну вартісну акцію, як створення постійного фонду взаємодопомоги. Цей фонд призначається для тих українців, що через хворість, інвалідність чи інші нещастя, не в спроможі заробити на прожиток, або для тих, які можуть позбутися працевідності, чи смерть члена родини який її отримував. Величину важливості і значення цього фонду тут не будемо підкреслювати, про це писалось в свій час в „Українському Кличі“ а недавно в „Українській Думці“. Характерним є те, що в створенні фонду не малий уділ приймають і полонені українці. Бувши вояки українці ніколи не забули за своїх хворих побратимів по зброї, які знаходяться в шпиталях на лікуванні і весь час помагали ім матеріально і морально.

Треба також відмітити, що українці (цивільні), які прибули з Німеччини на роботу до Англії, знаючи як тяжко перебувати на чужині, та ще в полоні, перші з власної ініціативи започаткували допомогову акцію добровільними жертвами для полонених українців.

б то удержавлюються надра землі, залізниці, звязок, хіси і воді, головні кредитно-фінансові установи. е) Релігія і віра є справою сумніння кожного громадянина. ж) Всьлякі прояви імперіялізму поборюються, визиск переслідуються. Всі національні меншини мають рівноправність і захист на рівні з усіма громадянами. Забезпечення свободи слова, друку, сумніння, вільного вислову, недоторканість особи, недоторканість власної кореспонденції і т. д. з) Захист матері і дитини, рівноправство жінок, забезпечення хворих, калік, непрацевдатних. Курорти, санаторії, будинки відпочинку, медичні заклади і установи-на повних послугах працюючих, без протекціонізму, партійної приналежності і „заслуг перед імперіялістичною родиною“. і) Обовязкова середня освіта для всіх. Вільний доступ кожного до вищої освіти. Фахове і загальноосвітнє навчання. Виховання молоді в дусі національного і культурного життя народу. к) Повний розвиток національної по формі і змісту культури народу і нації з забезпеченням такою свободного розвитку всім національним меншинам в Українській Державі.

В цьому короткому неповному начеркові полягає зміст нашої боротьби за Українську Державу і за здійснення гасла „свобода народам і людині“.

Ця акція сталася проявом глибокої і високої національної свідомості та внутрішньої спожности Варто підкреслити, як багато в тому напрямку доложив праці д-р Фундак. Він перший подав думку про допомогу полоненим і пересів збірку пожертв серед таборів ДІІ-і Йоркширсько-округи, де д-р Фундак працює в одному з переводових таборів. Огже фактично він є перший з іонірів, що поклав міцну підвалину і моральний внесок в справу фонду Взаємодопомоги, який тепер створюється при СУБ-ові. Др. Фундак перший передав старшинському табору полонених зібрані гроші, як початок фонду, а старшини ці гроші передали на користь хворим полоненим. Тепер, коли вже цінний почин др. Фундака перетворюється в реальну загально-національну української вартості, ми впевнені, що багато українців-суспільних діячів, приймають активну участь в розбудові Фонду Взаємодопомоги, і підуть за приміром ініціативи др. Фундака, який надісмося своєю корисною працею принесе ще не один цінний вклад, в громадсько-суспільне життя українства у В. Британії.

Д. Шалдій.

КОНЦЕРТ В ГОРСТФОРДІ

Дня 7 січня ц. р. в гостелі укр. робітників в Горстфорді, відбувся концерт місцевого мішаного хору і балету. Програма концерту складалася в колядок; „добрий вечір“, „нова ралість стала“ та пісень: „Ой за гасм-гаєм“, „стеліся барвінку“ і ин. народних пісень. Крім цього виконано кілька народних танків і п Гарасимчук з т. Шербури при аконанні теніт бандури відспівав кілька пісень. Ше було далеко до початку концерту, як почала сходитись публіка; українці, англійці, лотіши, поляки та інші народности. Виступ хору в народних строях та гарно прибрана національним гербом і прапорами сцена, справили на публіку дуже гарне вражіння. Сам хор молодий, шойно недавно зорганізований ініціативною групою яка не маючи дирекгента попросила п. Яримовича з гостелю в Шербури зорганізувати в них хор. Не зважаючи на те що хор не диспонує особливими голосами, ані на те що не було відповідного поміщення до перепроводження проб, дівчата і хлопці взялись завзято до праці. Хотіли показати перед чужинцями, що ми „не такі вже бідні“ як нас змалювали перед управою гостелю зокрема, а перед чужинцями взагалі, наші „приятелі“. З другої сторони треба було доказати і нашим людям які до тепер тримаються осторонь всьякі праці—що там де є охота там можна зробити дуже багато. Своім виступом хор доказав перед чужинцями і своїми, що навіть з нічого можна створити щось. Серед публіки було замітне велике захоплення і за кожним виступом винагороджувала виконавців рясними оплесками. На закінчення дер. гостелю (англійськ) зворушенням голосом подякував укр. груні за труд і так присмну несподіванку.

Балет виконувано під кер. п. Терлецького а хором дир. п. Яримович.

Зін. Аль.

Я. І.

Б Роман - Домазар. У ПОХОДІ ВПЕРЕД!

Страшна хуртовина воєнних років 1939-1944 що гурананом пройшла понад українськими землями, розкинула нас не вперше по всіх закутинах світа. Сьогодні, здається нема частини світа, нема країни, де б не було українських скитальців. Вони розсіяні по Європі, на обох континентах Америки, в Африці і Азії. Сьогодні стгнути можна українців і над пірамадами Хеопса в Єгипті, в Палестині, в Ірані, Туреччині, в Марокко і в далекому Парагваю ці країни інків, в гарячій Колумбії та Венесуелі. Не бракує українців і на Далекому Сході, в Китаю, Японії чи в чужоземній французькій Ласі Індокитаю.

Та силою різних обставин головна маса української еміграції опинилась на теренах оушої Німеччини і ці терени стали центром української еміграції.

Різні були причини, що кинули українські маси в німеччину і різний є склад суспільних верств та різний їх в.к. Є різники-хлібороби, є робітники і ремісники, є вуглекопи, купці, вчителі, агрономи, лікарі, священники, письменники і мистці і врешті науковці, якими можемо і перед світом похвалитись. Є вільні і сімейні, діти-сироти, старці є хворі, немічні і інваліди. Далеко від рідних земель стрінулися два покоління українського народу: воїни Визвольних Змагань 1918-1920 років і воїни наших сріх шукає батько сина, мати дитину, а дружина мужа.

Це все зумовило різні проблеми, менше чи більше пекучі, що вимагають скоршого чи пізнього розв'язання. А розв'язка мусить наступати в рямах загального плану, не окремо, відрубно, мусить наступити розв'язка під аспектами цілоти українського національного питання.

Зустрілись скитальці на чужій землі і, отаборившись ними в перепочинку перед манювним змаганням, перед новим походом.

Адже ми всі від робітника, селянина почерез інтелігента до професора-науковця, мистця — у великому поході до єдиної мети — вільної, соціальної України. Хіба селянин-колгоспник: вирушаючи в цю далеку дорогу цілою сім'єю, часом з усім рухомим м.стком, захищає тільки своє фізичне існування? Чи тільки тікав від воєнної хуртовини? Ні, він в серці леліє мрії-надії, він вірить у поворот в рідні пороги; але він вірить у поворот не рабом, а повноправним хазяїном! Хай би на руїнах і зграйщак! Інакше він був би вже під рідною стріхою з останнім вибухом гратати!

І ні важкі проби, ні поразки ні далекі чужі шляхи незнане непевне не зломлять їй не зломлять духу нашого народу! Сталь гартується в огні, а віра — це сила!

У чужий край кожен приніс у серці шматочок далекої батьківщини і тут з пер-

ших же днів залунала рідна, українська пісня. Заквітли майдани барвистим рідним одягом. Залунало в усіх горах українське рідне слово. Ожила церква і полила в ній тиха і ревна молитва до Всевишнього. Не лякаючись турунощів і невидго емірації, молодь закладає нову смітоснову нашої спільноти. І тут маємо нові докази живучості й витривалості нашого народу, що свято зберігає притаманні йому традиції.

Ідея іншого життя, ідея «своєї хати» глибоко вкорінилась у наш організм, дійшла до свідомості найнищих верств. Але до здійснення цієї ідеї бракувало чимало дечого нам у минулих змаганнях, багато дечого бракує ще сьогодні. І саме бракує нам не матеріальних засобів, не віри, любови, жертви, героїства. Ні! Цього нам не бракує. Ціла наша історія це героїчне змагання, повне жертви, кривавий змаг з гнобителем-ворогом. Мабуть немає потреби знову перегортати сторінки недавнього минулого, щоб знайти причини наших поразок, невдач і гірких наслідків цього — наших поневірянь сьогодні. Ці причини усвідомило вже й старше покоління і наше сучасне.

Але від свідомості далеко ще до діла. І досі ще історія учить, що вона нас нічого не навчила. Невже ж занесли в нас прояви нездисциплінованості, негачності, політиканства, отаманії? Нема розбрату, сварок? Чи тільки політичні ідеї-течі стали причиною розбрату? А релігійна незгода, а станова, а місце походження, чи навіть рівень знання, а вік навіть не є причиною розбрату-сварок? Чи не до сих січачів розгардішшя громадського життя кликав Т. Шевченко:

«Схаменться! Будьте люди,
Бо лихо вам буде!»

Не вільно переплутувати понять, не вільно вважати гарних слів — гарним ділом! Бо від слів до діл — далекий шлях.

У нашому великому змаганні ми як у поході, маємо вимушений перепочинок, якщо вільно загалом назвати це перепочинком! А в поході, як у поході і перепочинок для того й призначений, щоб його як найліпше і як найдоцільніше використати. Слід набрати нових сил, перевірити шлях і напрямок, почистити зброю, переглянути весь вантаж, перевірити чи все готове для дальшого походу. Треба кожному підтянутись. У поході треба врахувати все до подробиць, не вільно нічого проминути, нічого злегковажити, слід бути на все пригочованим.

І наш перепочинок мусіли б ми використати доцільно й повнотою. Та чи так сталося? У першу чергу пора вже собі усвідомити, що до спільної мсти слід шукати й спільного шляху. У поході вперед треба все продумати до дрібниць, нічого не проминути, на все бути пригочованим, числитись з дійсністю, а не мріяти. В бойовому

Федір Одрач

ІГОТИКОМУШТИСНИЙ БЛЬОК І УКРАЇНСЬКА КОНЦЕПЦІЯ (Докінчення)

Після - Воєнна дійсність.

Ми вже в першій частині цієї статті вказали на комплекс політичних настроїв деяких народів в час війни. Бож в 194-44 р. важке було погодити політичні аспірації н. пр. Румунії, Мадярщини і Болгарії, з аспіраціями Югославії, Чехе — Словач — чини і Польщі. Перша група держав була податна підтримувати німецьку політику нової Європи, друга, за винятком Польщі, прагнула премоги для большевиків. Якщо підемо далі, можемо сконкретизувати в цей сносіб: перша група орієнтувалася на Німеччину, друга, тобто Югославія і Чехо — Словаччина орієнтувалася на Росію і Польща на Англію та США, що цілком не суперечило советським претенсіям на цю країну, яку західні союзники призначили Росії. Отже, як одна група народів, так і друга, були в явній колізії з вільно — революційною концепцією України, яка визнавала тільки засаду боротьби з двома імперіалізмами в ім'я визволення поневолених народів. Як бачимо, орієнтаційний курс так одних, як і других, хоч в діаметрально протилежних напрямках, виключав можливість створення протімперіалістичного блоку поневолених народів на ширшу шкалу. Але, про все не можемо говорити тепер як про минуле; до певної міри історичне. Натомість є ми свідками цілком нової ситуації так над Дунаєм, як і над Вислою. Витворилася вона по упадку Німеччини. Протиріччя, які були між одною групою держав і другою втратили під собою цілковито ґрунт, бо всі зазначені народи опинилися в одній

сфері політичних впливів Г'осії. Так Мадярщина, як і Польща, Болгарія і Румунія, Чехо — Словаччина, і Югославія — всі ці держави по сьогоднішній день, в більшій чи меншій мірі, залежні від Москви. Хоч ці держави поки що ніби незалежні проте ніхто не сумнівається в тому, яка їх мас чекати доля на випадок неперушності советських позицій в Європі. Не будемо голословні коли скажемо, що мета Москви: — перетворити всі ці держави на советські республіки, тобто — цілковито включити їх в російську червону імперію. Що до такої мети змагає Росія, говорять з ще багато познаних в її політиці. З тим всім мусять рахуватися всі ті, що ще податні вірити в якусь еволюцію російського большевизму, чи зворот його політики до демократизму. Всі ті, що вірили в російську «демократію» вже попекли свої руки. Не легка річ відібити в'яками деспотичну Росію від її старих звичок. З ідеалів демократії ніколи не користувалася Росія, тим більше не бажає вона її тепер. Щоб бути демократом, треба шанувати інших, треба дошукуватися помилок не тільки в своїх противників, але і у себе. Проте, все це, далеке є від панівної російської думки. Так як для Петра I-го сліпий послух його підданих був важнішою справою від гуманних вчинків, так тепер для Сталіна рабська підпорядкованість куди є важнішою від гучних демократичних гасел. Традиційний російський імперіалізм впродовж століть виробив собі свою власну великодержавну концепцію — канчук і вбивства найліпших, засіб утримати в порокі неслухняні народи. Наскільки ки безоглядний отой московський канчук промовляють за тим криваві роки російського панування в лапці довших століть в Україні. В тяжкій боротьбі за волю, Україна була осамітнена. Стогону конаючих її синів не хотіли слухати наші сусіди. Тепер і їм судилося відчувати цюж саму московську «опіку». В 1932 - 33 рр. світ був байдужий до 6-ти мільйонів жертв українського народу, тепер робить шум і крик з приводу повішення Петкова. Отой закамений світ вже починає відчувати небезпеку. Чи однак сам шум, гучні протести зможуть зупинити московського чортика в його імперіалістичному гоні? Ні! Щоб зупинити тиск московського імперіалізму, всі народи, які тепер знаходяться під чоботом російського окупанта, мусять стати спільним фронтом до бо ротьби за свою волю. Протиріччя воєнних років відійшли неповоротно. Натомість заактуалізувався третій чинник — українська концепція, яка бачить поратуюнню тільки в цілковитому розбитті російської імперії і покликання до життя незалежних держав так Сереніа

(Кінець на ст. 4.)

Сотник УПА С. Т.

В БОРОТБІ ЗА ВОЛЮ

(ПРОДОВЖЕННЯ)

Я лише хочу в коротенькому зарисі представити дійсний стан. Торкаюся в першій мірі тих питань, які мало відомі світові, бо треба їх в першій мірі туди пускати, щоб всі кричали й стали в обороні прав людини й народів, що караються в більшовицькій тюрмі народів.

Большевиизм зараз в своїйому наступі на поневолені народи неоставляє нікого-навіть дітей, які нічого спільного з боротьбою не мають. За те, що вони симпатизують з нами, що називають себе українцями, їх теж переслідують. Тому треба теж відіграти величезний вплив усієї жорстокої життєво-революційної школи на українську молодь і дітвору. Хоч як аномальні умовини в яких їм доводиться жити в більшовицькій дійсності, ці наймолодші українці не ломляться, вони з захопленням включаються в революційно-визвольні змагання, щоденно дають історії укр. революційно-визвольного руху сотні імен героїв. Ім теж доводиться терпіти найжорстокіші репресії. На українських землях під більшовицькими НКВД щоденно арештовують, вивозять на Сибір, тортурує тисячі українських дітей. Подаю кілька прикладів про переслідування і героїство укр. дітей і молоді.

5. XI. 46 р. в с. Ковалівка р-н Яблонів, Станис. обл. НКВД арештувало 17 хлопців з 30 і 31 рр. народження. В тюрмі всіх страшно туртурували. Вяривали нігті, зуби. Закидували переховування зброї. В тій справі ареш-

тували двоє малолітніх хлопців в с. Степчатів і 7 в с. Уторопе.

12. XII. 45 р. в с. Петрилів, р-н Товмач НКВД вбило 15. л-го хлопця Севюка Василя.

5. XII. 46 в с. Михайлівка рай. Додержале Тернопільська обл. НКВД арештувало між іншим 10 л-го хлопчину.

11. XII. 49 р. в с. Черкащина й Вілобожниця Терн. обл. школярі повидиралі очі на всіх портретах Сталіна. Подібні випадки трапляються майже в кожному селі.

Весною 46 р. арештовано масою середньошкільну молодь в Березанках і Тернополі. Арештовано навіть учнів Укр. десятирічки.

19. XII. 45 р. група НКВД арештувала в с. Мпшин, р-н Печеніжин Станис. обл. двоє 15 р. хлопців-Тялкова Івана і Атаманюка Михайла. Їх вивели за село і там стріляли. Атаманюк Мих., який був важко поранений в голову, але ще живий по якомусь часі очуняв і доповз до хати свого дядька зізнав, що большевики, ані їх непереслухували, ані про ніщо не питалися, лиш зразу стріляли. По кількох годинах мук хлопця помер. 20 XII большевики арештували теж втому селі 12 малолітніх хлопців.

5. 7. 46 р. в с. Мишків, р-н Верба Рівенський обл НКВД зловили Мельничук Олексу з 32 р. народження, якого винищували про сестру революціонерку по зв'язках стуртурували й арештували.

6. 6. 46 в с. Снягівка, р-н Збараж большевики відкрили кріпівку в якій були 4-ри хлопці з 29 р. народження і дві молоді дівчині. Всі вони крилися тому що їхні брати перебували у повстанцях, а батьків вивезли на Сибір. Єдина зброя, що вони її мали був крисіл з 10 набоями. Всі юнаки-герої пострілялись з цього одного криса.

15. VI. 46. в одному селі Керівського р-ну малий хлопчина знайшов заржавлену без магазінка пістолу „Покарева“. Він вичистив її, випробував, потім дав в цівку один набій, вбив ним одного енкавудиста, зловуб ПІШШ. і наган, що передав повстанцям.

18. VII. 46 р. кілька енкавудистів напали на 16 р. пастушку в с. Вишків р-н Вигода. Її згвалтували і гвалтуваням замучили. Вмерлу залишили на пасовиську біля її худоби.

Ці кілька фактів, але вони самі говорять за себе. Таких можна б навести тисячі.

Вкінці хочу поручити ще справу виборів, бо таких „найбільш демократичних“ і до того „днати прикметникових“ „виборів“ світ ще не бачив. Хто мав змогу оглядати вибори в Англії, дійсно демократичні, тому подам коротко опис більшовицьких виборів на Україні. Вибори відбувались у нас в дні 10. II. 46 р., ще на

місяці до виборів заквартирували в кожному селі гарнізони сісцевійській НКВД, які мали поширити поміж населення пропаганду й намонити їх до 100 % участі у виборах. В парі з пропагандою, повели більшовицьку збройну акцію на наш рух. Почалися облоги, сильні розшуки за криїнками, погоні за стрільцями які відсупаючи залишали по собі сліди на снігу. УГВР видала в цьому часі відозву до всего населення України, заклинаючи всіх до бойкоту „сталінських виборів“ щоб в цей спосіб доказати перед світом що нарід не погоджується з існуючим станом. Подібні відозви видала ОУН і УПА. Хоча терор більшовицьких варварів був і перед виборами, та до кольтмінаційної точки він дійшов в самому дні „виборів“. Населення придержувався вказівкою свого революційного Проводу і постановило вибори збойкотувати. Від 9 год. ранку ждали виборчі комісії в льокях і майже ніхто не проходило. За точними даними, від ранку до 12 год. на теренах нашого діяння проголосувало лише 5 % виборців. Решта сиділи по хатах або укривались в лісах і криїнках. Бачучи такий стан почали більшовицькі вживати сили Пішли в рух штики, пагани і енкавудисти захопили хата від хати шукали людей і виганяли їх до виборчих урн. Робили це силою, побиваючи та стріляючи людей, бо селяни говорили що вибори є добровільні і ніхто їх не має силувати по голосованні. Зігнаних на силу людей вкидали до виборчих льоків і тут наказували голосувати. Коли і тут населення відмовлялось, енкавудисти впихали їм до рук картки і самі спрямовували їх руки до урн наказуючі вкинути до нутра картку.

Передвиборчі наші листівки були розлішені по всіх містах. Кількаразово віджджали поїзди на головну львівську станцію. облішені революційними листівками і удєкоровані нашими революційними лозунгами-більшовицькими пішли в гніві, коли побачили біля вагонів населення що читало листівки.

В с. Глибочичі Велик. (Бібреччина) прикисено протидвиборчі листівки біля самого кулемета стійкового енкавудиста. В подібний спосіб розлішено листівки на стіпах гарнізонів, а навіть на дверях помешкань енкавудистів

Сотні українців й англіїців

забавляються і хвалять собі

УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ

ФЛІРТ

Цьмовний уклад речень ймовіливсь забаву в мішіному товаристві та доповляє в науці англіїської мови. Ціна 2 ш., почта 3п. Відіпродавцям опуст

Замовляти виключно на адресу:

MULTILINGUA PRESS

1 B, Frederick Mews, Kinnerton Str

London S. W. 1.

Замовляйте, бо наслід вичерпуються!

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ“

Такожсяк українців у Вел. Британії

Редагує: Колегія. Видає: Виздавництво ОСНОВА.

Умови передплати: На рік — 1 фунт й 2 шлілінгі;

на пів року — — 11 шлілінгі;

на три місяці — — 6 шлілінгі;

Щодинне число — — 6 пенсів.

Ціна як оголошення: 1 цент на одну шпальту 1 фунт й 10 шлілінгі.

Дробні оголошення й пошукування — 3 пенс за слово

Адреса редакції та адміністрації: OSNOVA PUBLISHING CO., LTD.,

25a, All Saints Road, London, W. 11.

в сс. Клівка, Підгороддя, Ферлеїв, Черче, Заланів і ин. (р-н Рогатин).

В с. Кришиїв (пів. Волниїв) на кожну відозву наліплено наголонок більшовицької газети „сталінська путь“.

Й с. Юшківці (р-н Стрільця голова „райвиконкому“ Татариенко проводив передвиборчий мітінг, вихваляв Рад. Союз і т. д. після него забрав голос один селянин „Ви товаришу всі гарно говорити, але на цьому кінчаться. Ваші солдати тимчасом далі грабують, роблять облоги і стріляють наших людей. Вас не тільки люди але й собаки бояться а ви хочете щоб на вас голосувати“. На це розлючений Татариенко відповів: „Ми робили облоги, арештували і дали так робити мамо, будемо стріляти і вшати всіх вас бандерівців, доки не перестріляємо. Чи ви підіти голосувати чи не підіти ми і так вибори „виграємо“ а вас повивозимо на Сибір.“

В Березанській виборчій окрузі „гостив“ сам тов. Гречуха. Він приїхав на „передвиборчий мітінг“ до м. Березан з 15.000-ним загоном НКВД. Тоді коли він говорив про „радське й заможне життя“ після виборів, якщо всі віддадуть свої голоси на партію комуністів і безпартійних—його згряя перелела в цій області велику облогу. Відзначалась вона тим, що повнячено селянам хати й забудовання, пограбовано майно, сотки людей поарештовано, побито та вивезено на Сибір. Це було те конкретне „добро“ про яке так горлав тов. Гречуха.

далше буде)

НА ПРЕС-ФОНД

Українці табору Сельбі зложили на прес-фонд „У. К.“ 2 ф. 10 шіл. Чатачі „Укр. Клича“ табору укр. воєняк Геддінгтоні, зложили на прес-фонд 3 ф. 1 ш. 4 п. Жертводавцям щиро дякуємо.

ОГОЛОШЕННЯ

Розшукую Рідних і знайомих із с. Глебінка, п. Станіславів. Прошу відзиватися на адресу: Leon Demianuk, W.A.E.C. Agric. Hostel, Newgate St. Herts. Nr. Hertford.

Калан Василь, пошукує Пшеніччина Дмитра з с. Рудники п. Підляці. Відзиватися на адресу: W. Kalan, Hostel L.P.T.V. West End Rd, Ruislip, Middx. England.

Шістьох, пристійних, молодих, повних життєвої сили і красн українців, в віці від 20 до 24 рр. — бажають познакомитися і навзяті перереписку з молодими, таких самих прикмет, українськими дівачатами в рр. від 18 до 21. Охочий просимо голоситись до адм. „У. К.“ під „чорняві і блондинки“.

Найкраща товариська забава і розвага для молодих людей це „УКРАЇНСЬКИЙ ФЛІРТ“

Замовляйте в „Основі“ ціна 3 ш.